

Nøvn

Føðingar

6. november fingu Rúna Debess & Jónsvein Petersen, Oyrareingjum, ein son. Hann vígaði 3610 gr og var 52 cm langur. F

5. nov. fingu Kristina og Nikláí Nysted, Morskranesi, eina dóttur. Hon var 56 cm long og vígaði 4325 gr.

Veronika Hassova og Uni Svend Ejler Johannesen hava ta gleði at boða frá, at vit tann 8. november kl. 8:11 blivu foreldur at einum fittum og røskum soni. Hann vígaði 1490 gr og var 43 cm langur. Ein stór tøkk til ljósmóður Ruth Vang og øll hini starvsfólkini á føðideildini fyri hjálp og vegleiðing.

3. november fingu Jannet og Bjarni Steintún, Kirkjavegur 7, Miðvági, eina dóttur. Hon var 48 cm, long og vígaði 2500 gr.

10. november fingu Majbritt K. Jacobsen, Vági, og Jákup Petur Joensen, Hovi, ein son. Hann var 55 cm langur og vígaði 4340 gr.

15. november fingu Fríða S. Berg og Kári Annand Berg, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 54 cm long og vígaði 4015 gr.

Maria Marsten 70 ár

Mánadagin 21. novembur fyllir Maria Marsten, Klaksvík, 70 ár. Hon er kona Oddmar Marsten og dóttir Jákup Andrias og Fridu Heinesen, sum búðu á Vágsheygnum. Oddmar og Maria eiga Fridu, Palla, Mirjam og tvíburðarnar Noomi og Rutt. Tey eiga ellivu ommu og abbabørn. Tað fyrsta var Oddmar, sonur Palla, og umframt hann og eina Mariu eru tað Joan, Bárður, Marjun, Jacob, Frida, Jónatan, Salomon, Ísakur og Nóa, sum er seinasta skotið á stammuni. Hann liggur í vøggju. Fýra av dreingjunum vórðu føddir í 2003 og er tað sera óvanligt fyrbrigdi, at fýra systkin fáa barn av sama kyni sama ár. Bárður var fyrsti føroyingur tað árið.

Tað er nógv, sum kann sigast um Mariu. Fyrst og fremst er hon kona, mamma, vermamma og omma um-

framt at hava systkin og vinir og alt, sum hartil hoyrir. Hon hevur sína dagligu gongd í Heimavirkinum í Klaksvík og hevur leigað summarhús út á Viðareiði og havt bed & breakfast í mong ár. Oddmar hevur altíð verið ein høvuðsstuðul í Betesda, bæði í sangi og annars, og har hevur øll familjan verið

nógv. So tað eru nógv fólk, sum kemur í samband við Mariu, eisini útlendingar.

Tað eru ikki bara fólk, sum eyðkenna lívið hjá Mariu. Hon hevur hendurnar hjá foreldrunum og kanska serliga mammuni. Hon er hondarbeiðskona burturav. Eru tað ikki stokkar og tógv, so er tað vevurin ella skinn ella seyming ella okkurt annað. Tað, sum ikki er gjørt fyri fólk, fer í Heimavirkið. Heimavirkið og familjan fara við tí nógv av tíðini.

Tað er ikki ov nógv sagt, at Maria hevur ein hondarbeiðsarv at bera eftir mammu sína. Konurnar keypa ikki seymaðar kjólar nú sum fyrr, men tað er so nógv annað, bæði til fínt og gerandis, bæði stórt og smátt. Frida, mamma Mariu, var kend seymikona. Tær vóru sum eitt, Maria og

Frida. Tá Maria sigur frá um mammu sína, kemur lív í hana. Hon er frásøgufólk av gamla slagnum. Hon sigur frá søgum og hendingum frá gamlari tíð, og nógv er ikki niðurskrivað. Tað er serliga um slekt og Klaksvík og bygdirnar, sum hon og Oddmar eru ættað úr. Maria er ommudóttir stóra Martin, ein av niðursetumonnunum í Vatnsoyrum. Haðani eru nógvar søgur.

Maria og Oddmar arbeiða hvønn dag, og umframt alt annað, sum tey brúka tíðina til, so hava tey eisini ferðast nakað. Í fyrraárið vóru tey í Amerika, og har upplivdu tey mangt og mikið.

Maria fyllir 70 ár mánadagin, men dagurin verður hildin leygardagin 19. november kl. 16, og tað er heima hjá teimum á Jørðundsgøtu 30, og øll eru vælkomn.

Magnus Ingi Petersen

*13. mars 1957 - †14. nov. 2011

in memoriam

Í nítjan hundrað fimm og fimti barnaverð vár fekk eitt slag, sum vart lív í dúsi dimti til ein svartan sorgardag.

Tá vár bróðir, Magnus Ingi, misti lív í køldum sjó, tikin bleiv úr lívsins ringi upp til Himins forløg fró.

Tikin bleiv á sætta ári burt úr síni brøðraslóð, felt tá bleiv mangt sorgartárið, til ein nýggjur Magnus ló.

Tvey ár seinni bleiv hann borin inn í sama brøðralag, og við honum sít var vorðin broytt til vøgguljóð so glað.

Magnus Ingi Annar legði tíðliga sína lívsins kós, breyt við sið, sum heimið hevði, fór sum mangir menn til sjós.

Lærði seg at stýra skipi, veiða gyltan fong úr sjó, toldi mangt eitt nos og sipið, har hann vítt um havið vóð.

Sigldi frítt um havsins fløtu, skifti millum skipasløg, kendi hvørja havsins gøtu, har hann ýtti heimsins støð.

Nú sat hann við sínum kæru glaður innan egna gátt, har tey lærd av lívsins læru livdu saman øll í sátt.

Sólbjörg, Magnus' fylti lívið, so hann meir ei eina stóð, heim við børnum gav hon rívið, har hann eydnusamur vóð.

Meðan sólín fagrast skínur, syngja vit um lív og lag, deyðin kaldur lívið týnir, okkum broytir forløg fræg.

Meðan Magnus stillur svevur millum síni kæru fleir, deyðin ond hans til sín dregur, og vár Magnus er ei meir.

Magnus góði vit teg sakna, vit teg elskaðu hvønn dag, nú tú ikki meir skalt vakna smílandi í góðum lag.

Góði Magnus, vit teg minnst, tá vár móðir var ei meir, eina teg við faðir finnast, einsamallir – ikki fleir.

Góði Magnus vit her huga tína strævnu skúlatíð, tá tú lærði teg at duga væl um skip og havsins stríð.

Góði Magnus, vit tær takka fyri orð úr lívsins súð, nú í tali vit brátt fækka, allir tínir brøður nú.

Góði Magnus vit tær biðja blíða ferð um evsta mið, har tú ýtar Himnaliðan: Kæri bróðir: HVÍL Í FRIÐ!